

Nr. 164. Folkethingets Forhandlinget.
 2569 2den Del. af Finantsloov. f. Finantsaaret
 paa et Par Exempler. S. Motivering, som
 han igaar saa stærkt freilagde sig, paastod
 han, at 2—3 Millioner vare Intet. Med
 den ærede Formands Tilladelse maatte jeg
 maaffe citere det ærede Medlems Uttringer:
 „Det staar klart for Arbejderne, at selv om
 vi bevilgede dem 3 Millioner og uddelte disse
 3 Millioner i velgjørende Diemed, vilde det
 gavne Lidet eller Intet; det vilde være som
 en Morgendug, der var forsvunden inden 1/2
 Dags Tid.“ Disse ere det ærede Medlems
 Uttringer; men i samme Nu siger det ærede
 Medlem: „Giv mig 20—30,000 Rb., saa
 skal Braaden blive taget bort fra Arbejder-
 bevægelsen, saa skal en sund og rolig Sam-
 fundsudvikling blive befordret. Det er ikke
 nødtagtig det ærede Medlems Ord, men det
 var hans Tanke. (H. C. D. Müller: Ikke
 nødtagtig). Maaffe det ærede Medlem
 for Odense Amts 4de Valgkreds er den
 bedste Fortolker for det ærede Medlem for
 Bornholms Amts 1ste Valgkreds's Tanke, men
 jeg kan ikke finde nogen anden Tanke i de
 Udtalelser, som have fundet Sted. Man ser
 altsaa her, at der virkelig er en meget stor
 Selvomodsigelse tilstede. Men det var egentlig
 nærmest for at komme tilbage til nogle Uttrin-
 ger af det ærede Medlem sidste Gang, da han
 havde Ordet, hvor han kom til at berøre mine
 Udtalelser personlig. Der sagde det ærede Med-
 lem: „Jeg har forfæmt mig og ikke henvendt
 mig til visse Hovdinge for at faae den nød-
 vendige Støtte for mine Endringsforslag.“ Ja,
 for det Første maa jeg virkelig beklage, at det
 ærede Medlem gjør sig skyldig i en saadan
 Forsømmelse, naar det gjælder om at fikke
 Samfundsrordenen en sund og rolig Udvikling
 og at borttage den giftige Braad af den socia-
 listiske Bevægelse. For det Andet forekommer
 det mig virkelig, at det ærede Medlem forneget
 sin Natur, naar han under saadanne For-
 hold ikke henvender sig til visse Partihovdinge,
 som han taler om, og lader Ordspøget's Sand-
 hed ske sin Ret: „Frage søger Mage.“ Endel-
 lig kom det ærede Medlem til at sige om det,

48de Møde. Ordentlig Samling 1871.
 fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 2570
 jeg havde sagt om disse Forslag, at jeg havde
 været. Sagen var, at jeg ikke kunde fatte, at
 dette Princip var forsværligt, og at det inde-
 holdt sund Fornuft. Det var Principet, jeg
 beklagede, at jeg ikke kunde anerkjende, og dette
 var det ærede Medlem misfornøiet med. Men
 jeg kan virkelig ikke endnu indse, at man med
 46—47,000 Rb. kan afhjælpe den Ulempe,
 som 2—3 Millioner ikke kunne afhjælpe, og
 jeg kan i det Hele taget ikke se, at man paa
 denne Maade løser Arbejderspørgsmaalet. Ar-
 bejdersagen kan ikke ordnes ad Lovgivningens
 Vej, men de Ulemper, her ere tilstede, ved-
 komme den Private og private Foreninger, og
 dersom det ærede Medlem vilde komme med
 Forslag om, at Landhusholdningssekskabet
 Ex. skulde forandre sin Virksomhed derhen,
 rent at afflafe disse Præmier til Gaardmand,
 og at de Midler, som Landhusholdningssekska-
 bet raader over, saavel som de Midler, der til-
 staas Sekskabet af Statskassen, skulle anvendes
 til den uformuende Arbejders Fremhjælp, saa
 er jeg med. Det ærede Medlem er, saavidt
 jeg husker, ogsaa Medlem af den parlamenta-
 riske Kommission angaaende Vallo og Bøms-
 metofte Stiftelser, og dersom han der kan
 komme med Forslag om, at disse Stiftelsers
 rige Midler blive at anvende paa en hensigts-
 mæssigere Maade, saa er jeg ogsaa med, det
 vil sige, dersom han udenfor Lovgivningen og
 navnlig udenfor Finantsloven kan løse disse
 Spørgsmaal, saa vil jeg være med, men paa
 den Maade, som han har stillet Sagen, kan
 jeg ikke være med; det er en hovdingeagtig
 Maade, som jeg ikke kan støtte. Naar man
 siger til disse ubemidlede Medlemmer af Sam-
 fundet, naar de ønske større Selvtændighed og
 Frihed i politisk og navnlig i kommunal Hens-
 seende: Det gavner, Eder ikke, dertil due. S
 ikke, men nu skulle S faae Præmier, saa skulle
 S nok blive hjulpe. — saa kan jeg ikke for-
 staa det, og jeg kan ikke være med dertil. Jeg
 skal forøvrigt ikke forfølge denne Sag videre,
 da den forekommer mig at være debatteret
 vidtløftig nok.